

GÖNÜLDEN ESİNTİLER

KÛR'ÂN-ı KERÎM'de YOLCULUK

(67) MÛLK SÛRESİ

NECDET ARDIÇ

**İRFAN SOFRASI
NECDET ARDIÇ
TASAVVUF SERİSİ (67)**

GÖNÜLDEN ESİNTİLER:

KÛR'ÂN-ı KERÎM'de YOLCULUK

(67) MÛLK-SÛRESİ

NECDET ARDIÇ

**İRFAN SOFRASI
NECDET ARDIÇ
TASAVVUF SERİSİ (67)**

	SAYFA NO
İÇİNDEKİLER:	(1)
ÖN SÖZ:	(2)
67 Mülk Sûresi giriş:	(3)
67 Mülk Sûresi:	(6)
(1) Âyetler:	(7)
(2) Âyetler:	(8)
(3-4) Âyetler:	(13)
(8-9) Âyetler:	(15)
(10-11) Âyetler:	(16)
(12-13) Âyetler:	(17)
(14-15) Âyetler:	(18)
(16-17) Âyetler:	(19)
(18-19) Âyetler:	(20)
(20) Âyetler:	(21)
(21) Âyetler:	(22)
(22-23) Âyetler:	(23)
(24) Âyetler:	(24)
(25-26) Âyetler:	(26)
(27) Âyetler:	(27)
(28-29-30) Âyetler:	(28)

Evvelâ bütün okuyucularıma bir ömür boyu sağlık, sıhhat ve gönül muhabbetleri ve gerçek mânâ da tasavvufî idrakler niyaz ederim. Bu dünya da en büyük kazanç burasını, bu âlemi şehâdet-i, gerçekten müşahede ederek yaşayıp geçirmek ve kendini tanımayı bilmek olacaktır. Kûr'ân-ı Kerîm'de **(yolculuk)** adlı sohbetlerimizin bazılarını vakit buldukça yazıya geçirtip daha sonra vakit buldukça kitap haline dönüştürmek için çalışmalar yapmaktayız. Onlardan biri de, mevzuumuz olan, **(MÜLK)** Sûresidir. Nihayet vakit bulup onu da aslını değiştirmeden o günlerde yapılan sohbet mertebesi itibarile ve bazı ilâveler yaparak düzenlemeye çalışacağım. İçinde bir hayli mevzular olan bu Sûre-i şerifin zâhir bâtın nûrundan bu dünyada iken yararlanmaya gayret edelim. Cenâb-ı Hakk'tan bu hususta her kez için başarılar niyaz ederim.

Sevgili okuyucum, bu kitabın yazılışında, düzenlenişinde, basılışında, bastırılışında, tüm oluşumunda emeği ve hizmeti geçenleri saygı ile yadet, geçmişlerine de hayır dua et, ALLAH (c.c.) gönlünde feyz kapıları açsın. Yarabbi; bu kitaptan meydana gelecek manevi hasılayı, evvelâ acizane, efendimiz Muhammed Mustafa, (s.a.v.) in ve Ehl-i Beyt Hazaratı'nın rûhlarına, Nusret Babamın ve Rahmiye annemin de ruhlarına, ceddinin geçmişlerinin de ruhlarına hediye eyledim kabul eyle, haberdar eyle, ya Rabbi.

Muhterem okuyucularım; yine bu kitabı da okumaya başlarken, nefs'in hevasından, zan ve hayelden, gafletten soyunmaya çalışarak, saf bir gönül ve Besmele ile okumaya başlamanızı tavsiye edeceğim; çünkü kafamız ve gönümüz, vehim ve hayalin tesiri altında iken gerçek mânâ da bu ve benzeri kitaplardan yararlanmamız mümkün olamayacaktır.

Gayret bizden muvaffakiyyet Hakk'tandır.

Terzi Baba Tekirdağ (27/07/2013) Cumartesi: Ramazanın (19) uncu günü.

MÜLK SÛRESİ GİRİŞ

Sûrei Mülk, Tebareke, Mânia, Münciye, mücadele, Vâkiye, Mennaa dahi denilen bu Sûrei celîle Mekkîdir.

Âyetleri - Otuzdur.

Kelimeleri - Üç yüz beştir.

Harfleri - Bin üç yüz on üç.

Fasılası - ن . م . ي harfleridir.

Taberanînin tahric ettiği vechile İbni Mes'ud Radyallahü anh demiştir ki: Biz Peygamber zamanında buna Mânia ismini verirdik. Bu Sûrenin fazîleti babında Tirmizî ve daha başkası İbni Abbas radyallahü anhümadan şöyle rivayet etmiştir: Peygamber sallâllahü aleyhi vesellem hazretlerinin ashabından bazıları bir kabrin üzerine çadırını kurmuştu, onun bir kabir olduğunu zannetmiyordu, bir de bakar ki orada bir insan « تَبَايَكَ الظُّيِّ بِبَيْتِ الْمَلِكِ » okuyor, hitamına kadar okudu, bunun üzerine Peygamber sallâllahü aleyhi vesellem hazretlerine geldi, ya Resulâllah dedi: ben çadırımı bir kabir üzerine kurmuşum, onun bir kabir olduğunu zannetmiyordum, baktım ki orada bir insan « تَبَايَكَ . مُلْكُ . » Sûresi okuyor, hitamına kadar okudu,

Resulüllah sallâllahü aleyhi vesellem buyurdu ki: o Sûre Mâniadır, onu kabir azâbından kurtarır. Tirmizî der ki: bu bir hadîsi hasendir. Bu vecihten garibdir. Bu babda Ebu Hüreyreden de şöyle merviydir: Peygamber sallâllahü

aleyhi vesellem buyurdu ki Kur'andan otuz Âyet bir Sûre bir adama şefaatt etti, nihayet ona mağfiret olundu, o «

« تَبَايَكَ الظُّيِّ بِبَيْتِ الْمَلِكِ » Sûresidir.....

H.D. K.D. E.H.Y. Sh:»5150

Ebu Hüreyre (r.a.) anlatıyor.Hz. Peygamber (s.a.v.) Hadîs-i Şeriflerinde şöyle buyurmuşlardır.

"Gerçekten Kur'ân'da 30 Âyetli Sûre vardır ki, o Sûre kendisini okuyan kimsenin günahları affedilinceye kadar ona şefeât edecektir. O Sûre: "Tebareke" Sûresi'dir." (Ebû dâvûd ve Tirmizî)

Yine Ebu Hüreyre (r.a.) anlatıyor. Hz. Peygamber (s.a.v.) Hadîs-i Şeriflerinde şöyle buyurmuşlardır.

"Ben ümmetimden her insanın kalbinde (ezberinde) Mülk Sûresinin olmasını (bulunmasını) çok, çok arzu ettim, (istedim) çünkü: "O Mülk Sûresi, Mâni'adır, O, Münciyedir, O kendisini okuyanı kabir azabından kurtarır." (Tirmizî)

Bu kısa ilgileri verdikten sonra şimdi de kısaca bunların sayı değerlerine bir göz atalım.

Sûre- Altmış yedidir. (67)

Âyetleri - Otuzdur. (30)

Kelimeleri - Üç yüz beştir. (305)

Harfleri - Bin üç yüz on üç. (1,313)

Fasılası - (ﻯ) (Ye) (ﻡ) (Mim) (ﻧ) (Nun) harfleridir. (ﻧ)

(Nun) (50) (ﻡ) (Mim) 40) (ﻯ) (Ye) (10) dur. Toplarsak, (50+40+10=100) dür.

(MÜLK) ise (Mim) 40) (lâm) (30) (Kef) (20) dir. Toplarsak (40+30+20=90) dir.

(67) Toplarsak, (6+7=13) tür ki, ne olduğu bellidir. (67) ise ayrıca Allah isminin sayı değeridir.

(30) un sıfırını alırsak (3) kalır ki, Bunlarda Sûre-i şerifin, İlmel, aynel ve hakk'el yakîn mertebelerinden anlaşılması gereğidir.

(305) in $(3+5=8)$ dir. Ayrıca (35) tir tersi ise (53) tür. (8) bilindiği gibi Cennetlerdir.

(1,313) ün (313) bilindiği gibi (124,000) peygamber ve velinin (313) ünün Rasul olduğu bildirilmiştir. Ayrıca bedir harbinde mülümanlar (313) kişi idi. (1) ise bütün bunların tevhididir. Ve tamamı toplandığında (8) eder ki, bu da ellidir.

$(50+40+10=100)$ Bunlar da toplanırsa, $(5+4+1=10)$ ise İseviyyet mertebesidir.

$(40+30+20=90)$ Bunlar da toplanırsa, $(4+3+2=9)$ bu dahi Museviyyet mertebesidir.

Bunlardan daha birçok bağlantılar çıkar ancak fazla sıkıkmak için bu kadarı yeterli olsun.

67 – MÜLK Sûresi

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

BİSMİLLAHİR RAHMÂNİR RAHİYM:

Dünyâya gelmekten gâye ilâhî varlığın ne olduğunu bilerek, onun bilinci ile dünyâdan ayrılmaktır. Dünyâya geldikten sonra yaşarken alacağımız bu bilgileri âhirete aktarmamız gerekmektedir. Bu nedenle Cenâb-ı Hakk (c.c) bizlere çok büyük lütufta bulunarak bu bilgileri Cebrâîl a.s vâsıtasıyla hazreti Resûlullah (s.a.v)'a oradan da bizlere intikal ettirmiştir.

Bu bilgiler Kur'ân-ı Azîm'üş-şan ve Hadis-i Şerifler olmak üzere iki kanaldan günümüze kadar ulaşmışlardır.

Yaşadığı süre içerisinde kim ki kendisini bu bilgilere uydurursa doğru yolu bulur. Kendisini en azından bu bildirilenlerin zâhirine uyduran kişi dahi doğru yol üzere olur ancak. Ancak bu bildirilenler sadece zâhir yönden tahakkuk eden bir hükümler manzumesi değildir. Bu bilgilerin bir bâtını yönleri vardır. Bu bilgilerin zâhiri ve bâtını birlikte idrak edip anlayabilirsek eğer âhiretteki yaşamımız bu duruma göre daha başka düzeylerde olacaktır.

Konumuz olan Mülk Sûresi diğer bir ifâdesi ile Tebâreke Sûresi Mekke devrinde nâzil olmuştur. 30 âyettir.

Sohbet tarihi (22/09/1989/) Cum'a

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

BİSMİLLÂHİR RAHMÂNİR RAHİYM:

﴿١﴾ تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

(Tebârekellezî bi yedihil mülkü ve hüve alâ kulli şey'in kadîr.)

Mülk (67/1) **"Mülk elinde olan O mübârek'tir. Ve O, herşeye kaadirdir."**

O'nun için olur mu? Veyâ olmaz mı? şeklinde ibâreler geçerli olmayıp, herşey üzerine, bütün kainatta halketmiş olduğu varlıkların üzerine hükmünü geçirmektedir.

Cenâb-ı Hakk (c.c) kendi hakikatinden insanın hakikatine **"ve nefahtü fihî min rûhî"** hükmünce azar miktarlarda her birerlerimize dağıttı. Her birerlerimizde farklı isimlerinin ağırlıkları ortaya çıkmaktadır. Örneğin Hayat, İlim, İrâde, Kudret, Kelâm, Sem'i, Basar dediğimiz sıfat-ı subûtiyye hepimizde mevcûttur ve bu sıfatlar ile hayâttayız ve bir yaşam süresini geçiriyoruz.

İnsan, Cenâb-ı Hakk (c.c)'in kendindeki hakikatlerin en geniş zuhur mahallidir.

Bu açıklamalar sonrası **"Tebârekellezî bi yedihil mulku"** ifâdesinin bir yönü Cenâb-ı Hakk (c.c)'in kendi zatına, diğer yönü ise insana dönüktür.

Kur'ân-ı Kerîm hem kâinatı, hem de insana indiği için özümüzde bizi anlatmaktadır yani hem âfâki hem enfûsîdir.

Bu durumda bu ifâde şöyle olur; "Ey insan senin elindeki mülkün o kadar değerlidir, o kadar mübarektir ki, bu

nun kıymetini bil!”

Elimizdeki mülkümüz, ilk halde bedenimizdir çünkü ilâhî tecellidir. Madde mertebesinde insan bedeninden daha mükemmel bir oluşum tasavvur etmek mümkün değildir. Bâtın yönden ise Cenâb-ı Hakk (c.c)'in insandaki zâti tecellisi yani rûhaniyeti, vahdaniyyetidir.

İşte bu âyeti kerîmeye bu şekilde baktığımız zaman insanın ne kadar mükemmel bir varlık olduğunu görebiliriz. Madde bedenimiz o kadar mükemmel bir oluşumdur ki normal çalışması içinde o mükemmelliğin farkında olamıyoruz. Ne zaman ki bir arıza, hastalık ortaya çıkıyor ve biz biraz zorlanmaya başlıyoruz işte o zaman kıymetini anlıyoruz. Bu mükemmelliği madde yönüyle dahi anlamamız mümkün değilken, bu oluşumun daha ötesi olan rûhani yapımız vardır.

İçinde bulunduğumuz bu kesif olan mülk âlemi tecelli-i İlâhiyenin madde mertebesi yönünden en kemalli zuhur halidir. Bundan sonraki zuhur âlemi ise hem lâtif hem de kesif olan İnsan-ı Kâmil âlemidir.

Fiziksel olarak insan elinden işlenmiş gözüken her şey aslında Hakk'ın elidir.

Her şeye kaadir olmak Cenâb-ı Hakk (c.c)'in bir vasfıdır. İnsan ise kendi mertebesinde ve mülkü nispetinde bir çok şeye kaadirdir.

﴿٢﴾ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ

عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

(Ellezî halakal mevte vel hayâte li yebluvekum eyyukum ahsenu amelâ, ve huvel azîzul gafûr.)

Mülk (67/2) **"Sizin hanginizin en güzel ameli yapacağını" imtihan etmek için ölümü ve hayâtı halkeden O'dur. Ve O; Azîz'dir, Gafûr'dur."**

Bu Âyet-i Kerîme'de çok dikkat çekici bir ifâde vardır; öncelikli olarak **"ölümü halketti"** denilmekte ve sonra **"hayâtı halketti"** denilmektedir. Oysa normal bir beşeri okuyuş içerisinde hiç dikkat edilmez ise önce hayâtı halketti sonrada bizi öldürecek, gibi bir anlam çıkarılmaktadır.

Rûhlar birimsel hallerine gelmeden önce Allah'ın varlığında ilâhî varlık olarak **"Hayy"** idiler. Ve burada ayrı ayrı kimlikler yoktu. Şehadet âlemine gelerek et ve kemikten elbise giyilince birimsel kimlik olarak kendimizi diri zannettik oysa o anda, daha önce Cenâb-ı Hakk (c.c)'in varlığında **"Hayy"** olduğumuz ilâhî varlıktan öldük.

Birimsel olarak bu şekilde ölü hükmünde kendimizden habersiz, şuarsuz bir şekilde hayâtımızı sürdürmeye başladık. Bundan sonra ne zaman ki **"Hakk"** yolundaki kervanlardan birine katılınacak ve Hakk yolunda yürünmeye başlanacak, işte hayât bundan sonra başlayacaktır. Allah ikinci ölüm gelmeden evvel her birerlerimize bu hayâtı yani gerçek diriliği en geniş haliyle nasip etsin...

(Bakara-2/28) "Allahü Teâlâ'yı nasıl inkâr ediyorsunuz ki sizi ölüler iken o diriltti. Sonra sizi öldürecek-tir, sonra da sizi diriltecektir, sonra da ona döndürüleceksinizdir."

Bu Âyet-i Kerîme'de de aynı ifade vardır. **Ölüler iken** demekki, aslında bizler bu âleme gelince beşeri benlik aldığımızdan İlâh-î benliğimiz ile ölmekteyiz, ancak buraya dikkat etmemiz gerekmektedir, aslında insanın hakikati itibari ile son bulması ölmesi mümkün değildir çünkü kendinde Hakk'ın nefhası vardır ve oda diridir. Ancak burada **ölü'**den kasıt bu hakikatin beşeri benlik elbisesi giyildiğinden bânında kalmış olmasıdır. Zaman içinde kendini bulan ve bilen bir kimse gerçek hakikatine ulaştığında yeniden hayata gelmiş olacaktır. Aksi halde gaflet ve benlik içinde kendinden haberi olmadan ölü hükmünde bu âlemden haberi olmadan geçip gidecektir.

Civciv'in yumurtasından çıktıktan sonraki açıldığı yeni yaşam düzeyi, içinde olduğu yumurtaya göre nasılsa, bizlerinde ikinci doğum ile bulunduğumuz mekân o düzeyden daha da geniş olacaktır.

Bu dünyâya geliş ile sıradan ameller işleniyor ancak önemli olan kişinin gücünü sonuna kadar kullanarak en güzel ameli işlemesidir. Kişi gücünü sonuna kadar kullanırsa geçip geçmemesi artık onun sorumluluğundan çıkmaktadır. Kişiden gücünün üstünde bir şeyler beklemek ona haksızlık olur.

Genel olarak biz insanların ise en büyük eksikliği ellerindeki imkânlarını sonuna kadar kullanamayışılarıdır.

O Allah öyle Azîz ve Gafûr'dur ki aynı zamanda kullarının yaptığı ufak tefek hataları da örter. Burada şuna dikkat etmek gereklidir ki şeytan "**Allah affeder**" diyerek kişilere kötü işler işletir, buna kanmamalıdır. Bizim yapmamız gereken elimizden geleni yapıp gücümüzün yetmediği yerlerde Cenâb-ı Hakk (c.c)'ın suçlarımızı örtmesini istemektir.

Bütün ömrümüz boyunca samimi davranışlar sergilersek Cenâb-ı Hakk (c.c) inşallah bizim bütün günahlarımızı örtecektir.

Azîz ve Gafûr hükmünü kendimiz tarafından düşündüğümüzde ise bizim de, çevremize böyle olmamız gerekmektedir. Çevremizdekilerin mümkün olduğu kadar az suçlarını görmek ve mümkün olduğu kadar örtücü olmak durumundayız. Bu affedicilik ve örtücülük burada belirtildiği gibi Azîz hükmüyle yani kendi asaletimizi muhafaza ederek olmalıdır. Yani bu hoşgörü şımarık bir şekilde olmamalıdır.

﴿٣﴾ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي خَلْقِ
الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَافُوتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ﴿٤﴾

(Ellezî halaka seb'a semâvâtin tibâkâ, mâ terâ fi halkır rahmâni min tefâvut, fercil basara hel terâ

min futûr.)

Mülk (67/3) "**Gökleri yedi tabaka olarak halkeden O'dur. Rahmân'ın halkedişinde bir uyumsuzluk görmezsin. Haydi bakışını çevir (tekrar bak), bir yarık (çatlak) görüyor musun?"**

Günümüzde dahi bu âyeti kerîmede belirtilen yedi tabakanın bilimsel olarak ne ifâde ettiği anlaşılmiş değildir. Günümüze kadar değişik gruplar değişik şekillerde izahlarda bulunmuşlardır. (**Rahmân'ın halkedişinde**) ki bu husus nefes-i Rahmânî'nin bütün âlemlere nefyedilişinde ne kadar muhkem ve uyumlu olduğunu göstermektedir. Biz bunlardan ziyade bâtını olarak bu Âyet-i Kerîme'nin ne ifâde etmek istediğini incelemeye çalışalım. (Hazarat-ı hamse) diye belirtilen âfâki olarak gönül âleminin çalışmaları vardır bu çalışmalar ile o âlemler kısmen de olsa idrak edilmeye çalışılır.

Ayrıca bildiğimiz gibi yedi nefis mertebesi de vardır. İşte bizler gönül semâmızı temizledikten sonra oraya barksak orada huzur buluruz bir çatlaklık ve uygunsuzluk bulamayız.

﴿٤﴾ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ
خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿٥﴾

(Sümmercil basara kerreteyni yenkalib ileykel basaru hâsien ve hüve hasîr.)

Mülk (67/4) "**Sonra iki defa daha bakışını çevir (bak). Bakışın âciz ve yorgun olarak sana (geri) döner."**

Her bakışında idrâkli bakış olarak başını kaldır bak, sadece gökyüzündeki cisimleri seyretmek için değil, idrâkli olarak o gökyüzünün derinliklerine bak!

Gönül gözüyle baktığımızda "**kendine dönecektir**" ifâdesi ile beşeri benliğe atıf yapılmaktadır. Eğer hayâtımızı beşeri anlayış ile geçiriyorsak gönül göğümüşe baktığımız zaman orada ma'nâ'ya ait bir şey bulamayız. Ve ma'nâ'ya ait bir şey bulunamayınca hor hakir ve yorgun olarak kendine dönersin.

Ne zaman ki o gönlümüzü temizlersek oraya bakınca hor ve hakir değil pür-neşe ve huzurlu olarak gözümüz kendimize dönecektir. Çünkü o yoldan kendi hakikatimizin derinliğini idrak etmiş olacağız.

﴿٥﴾ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ

(Ve lekad zeyyennes semâed dünyâ bi mesâbîha ve cealnâhâ rucûmen liş şeyâtîni ve a'tednâ lehum azâbes saîr.)

Mülk (67/5) "**Ve andolsun ki, dünyânın semâsını kandillerle süsledik. Ve onları, şeytanlar için (atılacak) taşlar kıldık. Ve onlar için alevli ateşin azâbını hazırladık.**"

Dünyâ semâsına baktığımız zaman yıldızları görüyoruz. Efendimiz (s.a.v) şöyle buyuruyor, "**Benim ahabım gökteki yıldızlar gibidir. Hangisine baksanız yolunuz bulursunuz.**" Yıldızlar gibi olan sahabe'nin yaptığı işler ve bizlere bıraktıkları hayât hikâyeleri ve sözleri bizim gönül göğümüzde yıldızlar hükmündedir. Efendimiz (s.a.v)'in sözleri ise (nur-u Muhammed-î) ay gibidir. Bizler bu ay ve yıldızlar ile süslü olan gönül göğümüzü bakarsak eğer, kolaylıkla yolumuzu buluruz. Ayrıca bizim kendimizden doğan hakikatlerimiz yani yıldızlarda vardır. Sonuç olarak gönlümüze bir şey sorduğumuz zaman buralardan cevaplarını alabiliriz. Gönül semasını süsleyen o yıldızların her biri göneş misali olan ilmi İlâhiyyeden akseden ilâhi bilgilerdir.

Hız .Resûlullah (s.a.v)'ın dünyâya gelişinden belli bir müddet önceye kadar, şeytanlar gökyüzüne çıkarak meleklerin konuşmalarından haberler çalıyorlardı. Ve bu haberleri kâhinler vâsıtasıyla insanlara bildiriyorlardı.

Efendimizin (s.a.v) dünyâya gelişi yaklaşınca Cenâb-ı Hakk (c.c) şeytanların bu şekilde çıkışlarını kesinlikle yasaklamıştır. Yakıcı ateş anlamına gelen "**şihab**" ile bu tür girişimlerde bulunan şeytanlar yok ediliyor.

Ve alevli ateşin azâbı bir anlamda bu faaliyetin gösterilememesinin ifâdesidir. Bir işi çok yapmak isteyen bir kişinin onu yapamaması onun için azâbtır. Şeytanlar içinde kendilerindeki fiilleri insanlara aktaramamak azâb olmaktadır.

﴿٦﴾ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٦﴾

(Ve lillezîne keferû bi rabbihim azâbu cehennem, ve bi'sel masîr.)

Mülk (67/6) "**Ve Rab'lerini inkâr edenler için cehennem azâbı vardır. Ve (o), ne kötü varış yeri!**"

O kimseler ki, bilerek rabb'larını-hakikatlerini örtüp perdelediler, bu perdeleri ile aslında Cennet ile aralarına perde çektiler, o halde kendilerine, kendileri, cehennem yolunu açmış oldular. Ve bu hallerinden dolayı gidecekleri yer ne kötü bir varış yeri ve netice oldu.

﴿٧﴾ إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورٌ ﴿٧﴾

(İzâ ulkû fihâ semîû lehâ şehîkan ve hiye tefûr.)

Mülk (67/7) "**Oraya (cehenneme) atıldıkları zaman onun kaynayan korkunç sesini işittiler.**"

"korkunç sesini işittiler." Görüldüğü gibi bu Âyet-i Kerîme'de ki, ifade, olan-yaşanan bir hadiseden bahsetmektedir. Yani gelecekteki bir hadiseden bahsetmemektedir. O halde Âyet-i Kerîme'de ki, ifadeden Cehennem'in faaliyetinde olduğu anlaşılmaktadır. Ancak diğer yönden bakıldığında henüz daha kıyamet kopmadığından cehennem'in daha henüz faaliyette olmaması gerekmektedir. Evet mantıken bakılınca öyledir, ancak hakikat bu kadar dar çerçeveli değildir. Bizden evvel bu dünya üzerinden daha nice, nice nesiller bir bütün halinde geçmiştir ve onların kıyametleri kopmuş hesap ve kitapları yapılmış yerlerine gitmişlerdir işte, bu yüzden **"korkunç sesini işittiler."** Ve şimdi de işitiyorlardır. Orada işitilen korkunç sesler. Cehennem'in yanışından çıkan sesler ve diğer taraftan da, cehenneme giren insanların dünya da iken nasıl bir ahlâk ile yaşamış ise o yaşadığı ahlâk ve ma'nâ'nın fiziki seslerini çıkararak korkunç sayhalar çıkarmaktadırlar bu da bir ibret levhasıdır. O halde bu günden bizim neslimiz içinde yaşayan kimselerin bunları göz önünde bulundurup eğer üzerlerinde hayvani bir ahlâkları varsa hemen bu günden onları terk edip, Âyet-i Kerîme'de bahsedilen, **"bizim kıyametimiz kopunca"** feci sonu görmemek için bu günden tedbirlerimizi almamız bizim menfaatimize olacaktır.

Cennette, cehennemde, birer mahlûktur, halkedilmiştir, hissi olarak dünyada da vardır ve biz bu dünya da hissi olarak zaman, zaman cenneti, zaman, zaman da cehennemi birlikte yaşamaktayız. Ahrette ise, bunlar bizim neslimiz için hem hissi fiili-mekânî olarak ayrı yerlerde ayrı halkıyette yaşanacaklardır.

Yâsîn (36/59). "Ve ey günahkârlar!. Bugün siz (bir tarafa) ayrılın." Hükmü ile bu dünyada birlikte hissi, olarak yaşanan Cennet ve Cehennem, ahrette ise ayrı mekânlar ve tecelliler olarak yaşanacaktır. Aslında geçmiş nesiller bu hususları yaşamaktadırlar.

﴿٨﴾ تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ

سَالَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ﴿٩﴾

(Tekâdu temeyyezu minel gayz, kulle mâ ulkiye fihâ fevcun seelehum hazenetuhâ e lem ye'tikum nezîr.)

Mülk (67/8) "(Cehennem) nerede ise öfkesinden çatlayacak gibi olur. Oraya her bir grup atılışında onun (cehennemin) bekçileri onlara: "Size uyarıcı gelmedi mi?" diye sordu."

Bu Âyet-i kerîmenin ifâdesi bazı tefsirlerde cehenneme girenler için ifâde edilmiştir. Yani "cehenneme girenler az daha sınırlarından çatlayacaklardı" anlamında kullanılmışlardır.

Bu Âyet-i kerîme'den ayrıca cehennemin kendi başına bir varlığı ve özelliği olan yaşayan bir mahal-mahkûk olduğu anlaşılmaktadır.

"Size uyarıcı gelmedi mi?" diye sordu." Gene görüldüğü gibi, "sordu." Kelimesi maziyi-geçmiş, ifade etmektedir. O halde bunlar olmuştur, ancak bizim neslimiz için daha henüz olmamıştır. Bizim kıyametimiz koptuktan sonra bunlar bizim içinde olacaktır, bize anlatılması işte o yüzden ibret almamız içindir.

"Size uyarıcı gelmedi mi?" diye, bize de, sordu-sorulduğu zaman, onların durumlarına düşmememiz için daha bu günden ikaz edilmekteyiz.

﴿٩﴾ قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا

مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿٩﴾

(Kâlû belâ kad câenâ nezîrun fe kezzebnâ ve kulnâ mâ nezzelallâhu min şey'in entum illâ fî dalâlin kebîr.)

Mülk (67/9) "Onlar (cehenneme atılanlar) dediler ki:

"Evet, bize uyarıcı gelmişti. Fakat biz onu yalanladık ve Allah hiçbir şey indirmemiştir, siz ancak büyük bir dalâlet içindesiniz, dedik."

Gene burada da, Âyet-i Kerîme'de, mevzû, mazi ve geçmiş, ma'nâ'sın da olan kelimelerle ifade edilmiştir. İfade edilen kelimeler ile karşılaşmamak için, bu günden tedbirlerimizi almamız.

﴿١٠﴾ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ

(Ve kâlû lev kunnâ nesmeu ev na'kîlu mâ kunnâ fi ashâbis saîr.)

Mülk (67/10) **"Ve: "Eğer biz işitmiş veyâ akıl etmiş olsaydık, alevli ateş halkı arasında olmazdık." dediler."**

Burada bize lâzım olan işitmiş veyâ akıl etmiş olsa idik sözüdür. Kişinin cehennem ehli olmaktan kurtulmak için demek ki ilk olarak kulağının açılması gereklidir. Bu duyuş sonrası meseleler anlayıp idrâk edeceğimiz ki ondan sonra yolumuzu bulacağız.

﴿١١﴾ فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ

(Fa'terefû bi zenbihim, fe suhkan li ashâbis saîr.)

Mülk (67/11) **"Böylece günahlarını itiraf ettiler. Artık ateş ehli (Allah'ın rahmetinden) uzak olsun."**

Biz buraya haksız girdik gibi mâzeretler söylemeye halleri kalmadı ve kendi hallerini kendileri idrâk ettiler.

﴿١٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ

وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿﴾

(İnnellezîne yahşevne rabbehum bil gaybi lehum magfiretun ve ecrun kebîr.)

Mülk (67/12) "**Muhakkak ki onlar, gayblarıyla Rab'lerine huşû duyarlar. Onlar için mağfiret ve büyük ecir vardır.**"

"bil gaybi" ifâdesinden anlaşılması gereken kişide olan gaybın uyanmasıdır. Kişinin kulağının duyması, aklının çalışmaya başlaması gaybının uyanmaya başlamasına sebep olmaktadır. Kişi için gayb âlemi kendisinde bulunan varlığını bildiği ancak göremediği ma'nâ âlemidir. Eğer kişilerin gaybları olmasa zâten Rabb'lerinin hakikatini idrâk etmeleri mümkün değildir.

﴿١٣﴾ وَأَسْرُوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ

بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿﴾

(Ve esirrû kavlekum evicherû bih, innehu alîmun bi zâtis sudûr.)

Mülk (67/13) "**Ve sözünüzü gizleyin veyâ onu açıklayın. Muhakkak ki O (Allah), gönüllerde olanı en iyi bilendir.**"

Müşrikler Efendimiz (s.a.v) ve müslümanlar hakkında gizli gizli konuştukları için bu Âyet-i Kerîme gelmiştir.

Ayrıca Hakk gönüllerde olan her şeyi bilir çünkü zâten her şey kendi ilminin içindedir. Kendi halkettiği şeyin içinde

olanını bilmezmi?

﴿١٤﴾ أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٤﴾

(Elâ ya'lemu men halaka, ve huvel latîful habîr.)

Mülk (67/14) "**Halkeden (halkettiğini) bilmez mi? Ve O; Lâtîf'tir, Habîr'dir.**"

Cenâb-ı Hakk (c.c)'ın sadece bir maddeye bağlı olarak iş yapması söz konusu değildir. Cenâb-ı Hakk (c.c) letafetiyle bütün varlıkların özünde olduğu için onların hepsinden haberdardır.

﴿١٥﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿١٥﴾

(Huvellezî ceale lekumul arda zelûlen femşû fi menâkibihâ ve kulû min rızkih, ve ileyhın nuşûr.)

Mülk (67/15) "**Arzı size zelil kılan (boyun eğdiren) O'dur. Artık onun omuzlarında dönüp dolaşın ve O'nun rızkından yeyin. Ve dönüş ve toplanış O'nadır.**"

Dünyâ canlı bir varlıktır. Özellikle günümüzde artık bizler dünyâyı çok zorlamakta ve onun canını yakmaktayız. İnsanlar o kadar bilinçsizce ve o kadar çok kirletiyorlar ki dünyâyı o bize hayât verdikçe bizler onun hayâtını elinden almaya çalışıyoruz.

Ayrıca beden arzını da size zelil kılan-boyun eğdiren O dur ki, o beden arzından, o nu kullanarak size her türlü nimet gelir.

Dünyâda kontrol ile yaşayın çünkü neticede bu dün yaya da hayât veren, âleme de hayât veren, size de hayât

verene döndürüleceksiniz.

﴿١٦﴾ ءَأَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ
فَإِذَا هِيَ تَمُورٌ ﴿﴾

(E emintum men fis semâi en yahsife bikumul arda fe izâ hiye temûr.)

Mülk (67/16) "**Gökyüzündekinin, o (yer) sallandığı zaman sizi, yere geçirmesinden emin mi oldunuz?**"

Çalışmalarınız ve onun lütfu sayesinde kazandığınız mertebelerden-Nur ve Ruh, hallerinden sonra, beden arzunuzun nefsin saldırmalarıyla sallandığı zaman eski beşeri halinize dönmeyeceğinizden eminmi? oldunuz.

﴿١٧﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ
حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرٌ ﴿﴾

(Em emintum men fis semâi en yursile aleykum hâsıbâ fe se ta'lemûne keyfe nezîr.)

Mülk (67/17) "**Veyâ gökyüzünde olanın sizin üzerinize fırtına göndermesinden emin mi oldunuz? O taktirde uyarım nasılmış, yakında öğreneceksiniz.**"

Ey insanlar öyle bir gaflet içerisinde yaşıyorsunuz ki bu hallerinizden kurtulun. Cenâb-ı Hakk (c.c)'ın öyle halleri vardır ki gökyüzünden de yeryüzünden de size zarar indirir. Bunu görün ve gafletten uyanın.

﴿١٨﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرٌ ﴿﴾

(Ve lekad kezzebellezîne min kablihim fe keyfe kâne nekîr.)

Mülk (67/18) **"Ve andolsun ki, onlardan öncekiler de yalanladılar. O zaman azâbım nasıl oldu?"**

Geçmiş kavimlerin halleri meydanda'dır, kendileri bir uyarıcı geldiğinde o nu genelde inkâr ettiler neticeleri de bilinenler oldu. Yer yüzünde dolaşıldığı zaman şimdi harabe ve tarih olmuş yerlerde nice insanların nice muhabbet sevgi ihtiras siyaset inkâr ve iman dolu benlikleri ile yaşayıp gittikleri, şimdi yerlerinde yeller estiği açık ve ibretlik hadiseler olarak gözlerimizin önünde durmaktadırlar.

"öncekiler de yalanladılar." Yani bizim dünyamız neslimizden önce geçenlerde yalanladılar. **"O zaman azâbım nasıl oldu?"** ise gene sizin içinde öyle olacaktır.

﴿١٩﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَاتٍ وَيَقْبِضْنَ

مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿١٩﴾

(E ve lem yerev ilet tayri fevkahum sâffâtin ve yakbıdne, mâ yumsikuhunne iller rahmân, innehu bi kulli şey'in basîr.)

Mülk (67/19) **"Onlar, üstlerinde sıra sıra süzülerek kanat çırpıp kuşları görmüyorlar mı? Onları Rahmân'dan başkası tutmuyor. Muhakkak ki O, herşeyi görendir."**

Cenâb-ı Hakk (c.c) kuşlar için böyle bir sistem ortaya getirmemiş olsa kanat dahi çırpamazlar.

Sürüler halinde uçan kuşların ne muazzam bir düzen içerisinde hiç bozmadan uçtuklarını hepimiz görmüşüzdür. O kuşların en başında uçmakta olup onları yönlendiren kuş ise hakîkati Muhammedî'nin o cemaate verilmiş olan tem

silcisidir.

Ma'nâ yönünden baktığımızda ise bizim bireysel varlığımızda uçup duran ilim kuşları vardır. Süleyman (a.s)'ın Hüdhdüd kuşu nasıl ki ona Belkıs'dan haberler getirdi ise bizim gönül semâmımızda uçmaya başlayan ilim kuşları da aynı şekilde Cenâb-ı Hakk (c.c)'tan ilham alırlar ve bize iletirler.

Bütün âlemde mevcût olan varlıklar Rahmân tecellisi ile olmuştur bu nedenle hepsinin hükmü Rahmân ismine dayanmaktadır. Rahmân'dan Rubûbiyyet hükmüne oradan da Melik ismi ile mülk hükmüne geçilmekte ve her şey yerli yerince faaliyetini sürdürmektedir.

Cenâb-ı Hakk (c.c) bütün bunları hem kendi zâtından hem varlıktan hem yeryüzünden hem gökyüzünden seyretmektedir. En kemalli seyri ise İnsân-ı Kâmil'inden'dir, Çünkü onun seyri bir tarife girmez.

﴿٢٠﴾ آمَنَ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِنْ دُونِ

الرَّحْمَنِ إِنَّ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ﴿٢٠﴾

(Emmen hâzellezî huve cundun lekum yensurukum min dûnir rahmân, inil kâfirûne illâ fî gurûr.)

Mülk (67/20) **"Veyâ Rahmân'dan başka size yardım edecek olan bu askerler kimdir? Kâfirler sadece gurur içindeler."**

Âlemler henüz yok iken bu âlemlerin meydana gelmesi için nefes-i Rahmâni nefih edilmiş-üflenmiş ve bu âlemler meydana gelmiştir. İşte Besmele-i Şerif'in de anahtar oluşu bu yöndendir. Eğer bilim adamları Besmele'yi inceleseler bu âlemlerin nasıl var edildiğini kolayca ortaya çıkarabilirler di. Cenâb-ı Hakk (c.c) Ulûhiyyet zâtından Rahmâniyetine tecelli edince nefes-i Rahmâni ortaya yayılmakta ve nerede ne meydana gelecekse orada bir Rahim meydana getir-

mekte, o Rahim'de bu kısım, kısım oluşumlar meydana gelmektedir. Zâhir ve bâtın ilmi İlâhiyye dahi oradan gelmektedir. Yıldızlar, burçlar ve diğerlerinin yanısıra dünyâda olan insanların beslenmesine dahi sebeptir, ve bütün yardım onun vasıtası ile gelmektedir.

O halde yeryüzünde makam mevki ve para sahibi olan insanlar bu varlıklarına güvenerek size yardım edici değildirlerdir. Çünkü onlara bu varlıkları dahi veren Rahmân'dır. Ancak Allah'ın ve Rahmân'ın askerleri sizlere yardım edebilirler.

Ancak bu hakikati idrak etmeyen ve kendilerinde, kendilerine ait bir varlık vehmeden **Kâfirler-perdeliler**, İblisin askerleri, ellerinde bulunan varlıklarının kendilerine ait olduğunu zannettiklerinden, bu geçici varlıkları ile, **sadece gurur içindeler.**"

﴿٢١﴾ اٰمَنَ هٰذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ اِنْ اَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُوْرٍ ﴿٢١﴾

(Emmen hâzellezî yerzुकukum in emseke rızkahu, bel leccû fi utuvvin ve nufûr.)

Mülk (67/21) "**Ya da eğer, onun rızkını tutarsa (keserse), sizi rızıklandıracak olan bu kişiler kimlerdir? Hayır, onlar nefret ve kaçış içerisindedirler.**"

Eğer Rahmân, zâhir ve bâtın rızkınızı keserse sizi kim ve nereden rızıklandıracaktır. Hakk yolunda olanlar ve Hakk'a gönül verenler, fitratlarından dolayı düşman olarak görüldüklerinden, imânları onlara tesir etmesin diye, **onlar Hakk ehlinden,, nefret ve kaçış içerisindedirler.**"

﴿٢٢﴾ اَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلٰى وَجْهِهِ اَهْدٰى اَمَّنْ يَمْشِي

سَوِيًّا عَلَيَّ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٣﴾

(E fe men yemşî mukibben alâ vechihî ehdâ emmen yemşî seviyyen alâ sırâtın mustekîm.)

Mülk (67/22) "**Öyleyse yüzüstü sürünerek yürüyen kimse mi daha çok hidâyete ermiştir, yoksa Sıratı Mustakîm üzerinde düzgün yürüyen mi?**"

İnkâr ehli burada yerde sürünenler hükmünde, tasdik ehli ise ayakta yürüyenler olarak kabul edilmektedir.

Rahmân'ın hakîkatini idrâk edemeyen kişiler hakîkati ters gördükleri için baş üstünde yürüyenlerdir.

Yüzün yere sürülmesi iki türlüdür, birisi asaleti yönünden sadece secdede, diğeri ise nefsi yönünden isteklerini yaptırması yönüyle tabiatine yönelmesi ve a'lâ ile tamamen ilgisini kesip "*esfeli sâfilin*" dünya ehli olmasıdır. "**yüzüstü sürünerek yürüyen**" den kasıt tabiat zindanında kalmış yüzünü ve gönlünü Hakk'a döndüremeyen kimselerdir.

"**düzgün yürüyen**" ise nefsinin ve dünyanın, tabiatının, önünde baş eğmeyen kendi hakikati itibari ile kendi sıratında yürüyen kimsedir. İşte bunlar, "**hidâyete ermiştir.**"

﴿٢٣﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ

وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٢٤﴾

(Kul huvellezî enşeeukum ve ceale lekumus sem'a vel ebsâre vel ef'idete, kalîlen mâ teşkurûn.)

Mülk (67/23) "**De ki: "Sizi inşa eden ve size işitme, görme ve idrâk etme hassalarını veren O'dur. Ne kadar az şükrediyorsunuz?"**"

"Sizi inşa eden" Bu inşa da bireyin bütün aza ve cevherleri yerli yerince yapılmış olması gereklidir, aksi halde inşa işlemi bitmiş olmazdı. O halde bu inşa içinde, **"işitme, görme ve idrâk etme hassaları,"** da var idi, o halde bunların ikinci defa belirtilmesinde özel bir halin dikkate alınması gereği vardır.

İlk olarak kulaktan bahsedilmesi bütün bu Rahmâni hakikatlerin ilk olarak kulak yoluyla alınabilecek olmasındandır. Kulak yolu ile alınanlar göze intikal ettirilerek müşahade sağlanmaktadır. Bilinmeyen bir meselenin müşahadesi mümkün değildir.

Kulak ile yeri geliyor batıl şeyler de duyuyoruz bu nedenle Âyet-i Kerîme'de belirtildiği gibi bâtil olmayan şeyleri içeriye intikal ettirmeliyiz. Gönlümüz Hakk'ın kütüphanesidir bu nedenle oranın girişi olan kulağımıza bir nöbetçi dikip gayrıyı oraya sokmamalıyız. Eğer lüzumsuz şeyleri oraya alırsak oradaki sahayı daraltmış oluruz ve Hakk sözüne az yer kalmış olur.

Bu yüzden Kûr'ân-ı kerim'de ve irfan ehli indinde kulağa çok dikkat çekilmiştir. Mevlânâ Hz. Ünlü kitabı Mesnevi-i şerifine **"bişnev-dinle"** kelâmıyla başlamıştır ki, çok büyük bir irfaniyettir. Cenâb-ı Hakk. (Tâ-Hâ-Sûresi-20/13/Âyetinde) **"ben seni seçtim, artık Vahy olunanları dinle"** hükmüyle bir bakıma bu İlâh-î dinlemenin seçilmişliğe bağlanmış olduğunu da görmekteyiz çünkü bu tevhid mevzuları bir bakıma Zât-ı İlâhiyenin mahremiyetinde kapsadığından seçilmişliğe gerçekten ihtiyaç vardır. Sâlik'in seyru sülûnda yapacağı en güzel iş evvelâ çok iyi dinleyici olmasını öğrenmesidir. Aslında çok güzel bir okuyucu da olması lâzımdır, ancak gerçek bir irfan ehlinin kelâmından daha fazla hiçbir çalışma sâlikteki feyz ve açılımı meydana getirip kolaylaştıramaz.

Çünkü gerçek bir irfan ehlinin kelâm nefesinde dört makam vardır ve bu makamlardan, birlikte nefes etmektedir. Onlarda, sohbetin dinlenmesine sebep olan birincisi savt-ses, ikincisi, mevzûun ma'nâsı, üçüncüsü, Ruhuhayatı-mevzûun canı ile birlikte aktarılması, dördüncüsü ise

nur-u'dur. Bu da iki yönlüdür. Birincisi kelâm ile birlikte gönderilen nur-u, ikincisi ise nazarı ilâh-î dirki, çok enderdir.

İşte ancak bu açılımlardan sonra, göz ile müşahede başlamaktadır, bundan sonrası gönlümüze inen iş ve varidat üzerinde tatminlik hasıl olmaktadır. Cenâb-ı Hakk. (Necim Sûresi-53/11/Âyetinde) bu hususu, "**Gözünün gördüğünü gönlü yalanlamadı**" ifadesiyle mutmain bir gönlün halini izlere bildirmektedir. İşte bu kadar değerli olan bu azlarımızı zâhir âtın faliyyete geçirmez gereği olarak iki defa belirtilmesi bizim dikkatimiz bu hususlara çekilmesi içindir.

Bunlardan sonra ancak dil faaliyet geçmektedir.

Şükürümüzü arttırmak için O'nun varlığının hakîkatini mümkün olabildiğince çok idrâk etmeye çalışmalıyız. Cenâb-ı Hakk (c.c)'ın bizi bir birim olarak var ettiğini ve o biriminde bizde zuhura geleşinin kendisinden başka bir şey olmadığını idrâk ettiğimiz zaman en büyük şükürü yapmış oluruz ki bu da şükürün sonudur. Cenâb-ı Hakk (c.c) uyarıda bulunarak dünyâ yaşantınızdaki bütün işlerin ayrıntılarını düşünüyorsunuz ancak bunu ne kadar az düşünüyorsunuz demektedir.

﴿٢٤﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿﴾

(Kul huvellezî zereekum fil ardı ve ileyhi tuhşerûn)

Mülk (67/24) "**De ki: "Sizi yeryüzünde çoğaltıp yayan O'dur. Ve O'na haşrolunacaksınız."**

İlk bakışta Âyet-i Kerîme'de belirtilen husus madde bedenlerimizin yeryüzünde çoğaltılıp yayılmasıdır. Daha sonra bu beden toprağı içerisinde rûhlarımızı çoğaltıp yaydı.

"O'na döndürüleceksiniz" ifâdesi umumi bir ifâdedir. Demek ki her birerlerimiz hakîkati İlâhîyeyi anlamadan

önce Hakk'ın dışında başka bir tarafa dönüştük. Bu ifade diğer bir yönüyle var zannetiğiniz bireysel kimlikleriniz gidecek ve kendi mertebelerinizden, **"Ben"** olacaksınız, anlamındadır. Kişi kendini ayrı bir bağımsız varlık zannetme düşüncesinden kurtulduğu anda O'na dönmekte ve O olmaktadır. Aslında başından beri O'ydu ancak farkında değildi, bu anlaşıldığı zaman **"O'na dönüş"** hükmü gerçekleşmektedir.

﴿٢٥﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾

(Ve yekûlûne metâ hâzel va'du in kuntum sâdikîn.)

Mülk (67/25) **"Ve: "Eğer siz, (sözünüzde) sadıksanız, bu vaadiniz ne zaman?" derler."**

Kıyamet zamanının 3-5 sene içerisinde gerçekleşeceğini zanneden müşrikler bu şekilde sorular soruyorlar. Oysa kıyamet zamanının tam vaktinin bilinmemesi daha yararlı olduğu için bildirilmemektedir. Ayrıca kişi için büyük kıyamet olan kendi nefesinin sona ermesini dahi bildirmemiştir, çünkü o da ansızın gelecektir.

﴿٢٦﴾ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ

﴿٢٦﴾ مُبِينٌ ﴿٢٦﴾

(Kul innemel ilmu indallâhi ve innemâ ene nezîrun mubîn.)

Mülk (67/26) **"De ki: "Bu ilim ancak Allah'ın indindedir. Ve ben sadece açıkça bildiren bir uyarıcıyım."**

Efendimizin (s.a.v) belirttiği gibi üç türlü kıyamet vardır. Bunlar küçük kıyamet yani kişinin ölmesi, orta kıyamet yani kavimlerin ortadan kalkması ve büyük kıyamet yani

bütün güneş sisteminin bozulmasıdır. Bütün bunların içeri-
sinde ise bizim için en önemlisi küçük kıyamet denilen as-
lında birey için büyük kıyamet olan her birerlerimizin kendi
kıyametinin kopmasıdır.

Nefsimiz yapacağımız çalışmalar neticesinde bizim
üzerimizden hakimiyetini çektiği zaman, nefsin kıyameti
kopmuş olur. Bunun sonrasında biz madde bedenimizin
ölümü ile dünyâ değiştirdiğimizde artık onun ismi kıyamet
değil vuslat anıdır.

Kıyamet "Zât'ın zuhuru sıfat saltanatının sona erişidir"
denilmiştir. Bir başka ifâde ile kişide kendi sıfatlarının yok
olması ve orada Hakk'ın meydana gelmesidir.

﴿٢٧﴾ فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ ﴿٢٨﴾

**(Fe lemmâ reevhu zulfeten siet vucûhullezîne keferû
ve kîle hâzellezî kuntum bihî teddeûn.)**

Mülk (67/27) "**Fakat onu, yakın olarak gördükleri za-
man inkâr edenlerin yüzleri karardı. Ve onlara: "Bu
sizin kendisini davet ettiğinizdir."** denildi."

Burada da, yukarıda da ifade ettiğimiz gibi, bizim
Âdemimiz ile başlayan bizim sürecimizden evvel geçen,
diğer Âdem nesillerinin kendilerine ait kıyametlerinin kopu-
yor iken takındıkları tavırları açık olarak bildirmektedir.

﴿٢٨﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ
رَحِمْنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٢٩﴾

(Kul ereeytum in ehlekeniyallâhu ve men maiye ev

rahîmenâ fe men yucîrul kâfirîne min azâbin elîm.)

Mülk (67/28) **"De ki: "Gördünüz mü, şâyet Allah, beni ve benimle beraber olanları helâk etse veyâ bize rahmet etse, bundan sonra kâfirleri elîm azaptan kim kurtarır?"**

﴿٢٩﴾ قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَّنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ

مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٩﴾

(Kul huver rahmânu âmennâ bihî ve aleyhi tevekkelnâ, fe se ta'lemûne men huve fî dalâlin mubîn.)

Mülk (67/29) **"De ki: "O, Rahmân'dır, O'na îmân ettik ve O'na tevekkül ettik." Artık açıkça dalâlette olan kimdir, yakında bileceksiniz."**

Âlemde ne varsa hepsi Hz. Rahmandan zuhur ettiğini anladık, bu yüzden ona îmân ettik, dalâlette olanların kimler olduğunu yakında göreceksiniz.

﴿٣٠﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ

بِمَاءٍ مَعِينٍ ﴿٣٠﴾

(Kul e re'eytum in asbaha mâukum gavren fe men ye'tikum bi mâin maîn.)

Mülk (67/30) **"De ki: "Gördünüz mü, şâyet sizin suyunuz yerin altına geçse, o zaman size akarsuyu kim getirir?"**

Size rahmetini açmış olan bu rahmetini geriye çekerse bu rahmeti size geriye getirecek olan kimdir?

Bâtını olarak ise her birerlerimizin gönlünde birer ilâhî pınar vardır ki Zemzem suyunun çıkmasına benzer. Eğer bu pınarlar bizde faaliyette ise bizde ilâhî aşk meydana geliyordur, yoksa bir şey alınamamaktadır. Dışarıdan alınanlar ise olabildiği kadar olmakta ancak içerideki kaynakların yerini asla tutmamaktadırlar.

Cenâb-ı Hakk (c.c) eğer bu muhabbet kanallarını kesmiş olsa idi ilâhî sevgiyi, muhabbeti getirmek mümkün değildir.

Sûre-i Şerifin başında **“Tebâreke”** ifâdesiyle başlayan anlatımın sûreti bu en son Âyet-i kerîme’de **“su”** hükmüyle ortaya gelmektedir. Hay-hayat, hakikati ile suyun ne kadar mübarek olduğu mâlûmdur.

Gayret bizden muvaffakiyyet Hakk’tan dır.

(29/07/2013/ Pazartesi. Terzi Baba Tekirdağ.

KAYNAKÇA

1. KÛR'ÂN VE HADÎS :

- 2. VEHB** : Hakk'ın hibe yoluyla verdiği ilim.
- 3. KESB** : Çalışılarak kazanılan ilim.
- 4. NAKİL** : Muhtelif eserlerden, Mesnevi'î şerif, İnsân-ı Kâmil, Fusûsu'l Hikem ve sohbetlerimizden müşahede ile toplanan ilim.

"DAHA EVVELCE ÇIKAN KİTAPLARIMIZ"

(Gönülden Esintiler)

- 1. Necdet Divanı:**
- 2. Hacc Divanı:**
- 3. İrfan Mektebi, Hakk Yolu'nun Seyr defteri:**
- 4. Lübb'ül Lübb Özün Özü, (Osmanlıca'dan çeviri):**
- 5. Salât- Namaz ve Ezan-ı muhammedi'de Bazı hakikatler: "İngilizce, İspanyolca"**
- 6. İslâm'da Mübarek Geceler, bayramlar ve Hakikatleri:**
- 7. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):**
- 8. Tuhfetu'l Uşşâkiyye, (Osmanlıca'dan çeviri):**
- 9. Sûre-i Rahmân ve Rahmâniyyet:**
- 10. Kelime-i Tevhid, değişik yönleriyle:**
- 11. Vâhy ve Cebrâil:**
- 12. Terzi Baba (1) ve Necm Sûresi:**
- 13. (13) On üç ve Hakikat-i İlâhiyye:**
- 14. İrfan mektebi, "Hakk yolu"nun seyr defteri ve şerhi**
- 15. 6 Pey- (1) Hz. Âdem Safiyyullah (a.s.)**
- 16. Divân (3)**
- 17. Kevkeb. Kayan yıldızlar.**
- 18. Peygamberimizi rû'ya-da görmek.**
- 19. Sûre-i Feth ve fethin hakikat-i.**

20. Terzi Baba Umre (2009)
21. 6 Pey-(2) Hz. Nûh Neciyyullah: (a.s.)
22. Sûre-i Yûsuf ve dervişlik:
23. Değmez dosyası:
24. 6 Pey-(3) Hz. İbrâhîm Halîlûllah: (a.s.)
25. -1-Köle ve incir dosyası:
26. Bir zuhûrât'ın düşündürdükleri:
27. -2-Genç ve elmas dosyası:
28. Kûr'ân'da Tesbîh ve Zikr:
29. Karınca, Neml Sûresi:
30. Meryem Sûresi:
31. Kehf Sûresi:
32. İstişare dosyası:
33. Terzi Baba Umre dosyası: (2010)
34. -3-Bakara dosyası:
35. Fâtiha Sûresi:
36. Bakara Sûresi:
37. Necm Sûresi:
38. İsrâ Sûresi:
39. Terzi Baba: (2)
40. Âl-i İmrân Sûresi:
41. İnci tezgâhı:
42. 4-Nisâ Sûresi:
43. 5-Mâide Sûresi:
44. 7-A'raf Sûresi:
45. 14-İbrâhîm Sûresi:
46. İngilizce, Salât-Namaz:
47. İspanyolca, Salât-Namaz:
48. Fransızca İrfan mektebi:
49. 36-Yâ'sîn, Sûresi:
50. 76-İnsân, Sûresi:
51. 81-Tekvir, Sûresi:
52. 89-Fecr, Sûresi:
53. Hazmi Tura:
54. 95-Beled-Tîn, Sûresi:
55. 28- Kasas, Sûresi:
56. İrfan-Mek-Şer-Fransızca-Baba:
57. 20-TÂ HÂ Sûresi:

58. Mirat-ül-İrfan-ve-şerhi:
59. 6 Pey-(4) Hz. Mûsâ Kelîmullah: (a.s.)
60. 6 Pey-(5) Hz. İsâ Rûhullah: (a.s.)
61. 6 Pey-(6) Hz. Muhammed: (s.a.v.)
61. -4-Bir ressam hikâyesi:
63. İnci mercan tezgâhı
64. Ölüm hakkında:
65. Reşhett'an bölümler:
66. Risâle-i Gavsîyye:
67. 067-Mülk Sûresi:
68. 1-Namaz Sûrereleri:
69. 2-Namaz Sûrereleri:
70. Yahova Şahitleri:
71. Mü-Geceler-Fran-les-nuits:
72. İman bahsi:
73. Celâl ve İkrâm:
74. 2012 Umre dosyası:
75. Gülşen-i Râz şerhi:
76. -5-Doğdular, yaşadılar hikâyesi:
77. Aşk ve muhabbet yolu:
78. A'yân-ı sâbite. Kazâ ve kader:
79- Terzi Baba-(4) İstişare dosyası.
80- Terzi Baba-(5) İstişare dosyası.
81- Hayal vâdîsi'nin çıkmaz sokakları:
82- Mektuplarda yolculuk-M.Nusret-Tura.

Terzi Baba kitapları serisi:

- 1- 12- Terzi Baba-(1)
2- 39- Terzi Baba-(2)
3- 32- Terzi Baba-(3) İstişare dosyası.
4- 79- Terzi Baba-(4) İstişare dosyası.
5- 80- Terzi Baba-(5) İstişare dosyası.

Mektuplar ve zuhuratlar serisi:

Terzi Baba İnternet dosyaları:

-
- 91-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-1-**
 - 92-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-2-**
 - 93-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-3-**
 - 94-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-4-**
 - 95-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-5-**
 - 96-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-6-**
 - 97-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-7-**
 - 98-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-8-**
 - 99-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-9-**
 - 100-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-10-**
 - 101-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-11-**
 - 102-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-12-**
 - 103-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-13-**
 - 104-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-14-**
 - 105-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-15-**
 - 106-Terzi-Baba-Mek-ve-zu-Ke-Kara-bi-dosyası-16-**
 - 107-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -17-**
 - 108-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -18-**
 - 109-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -19-**
 - 110-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -20-**
 - 111-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -21-**
 - 112-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -22-**
 - 113-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -23-**
 - 114-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -24-**
 - 115-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -25-**
 - 116-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -26-**
 - 117-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -27-**
 - 118-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -28-**

NECDET ARDIÇ

Büro : Ertuğrul mah.
Hüseyin Pehlivan caddesi no. 29/4
Servet Apt.
59 100 Tekirdağ.

Ev : 100 yıl Mahallesi uğur Mumcu Cad.
Ata Kent sitesi A Blok kat 3 D. 13.
59 100 Tekirdağ
Tel (ev) : (0282) 261 43 18

Cep : (0533) 774 39 37

Veb sayfası: Amerika: <[http:// necdetardic. org/](http://necdetardic.org/)>

Veb sayfası: Amerika: <www.necdetardic.info>

Veb sayfası: Almanya: <www.terzibaba.com>

Radyo adresi (form): <terzibaba13.org/radyo.html>

İnternet, MSN Adresi:

Necdet Ardıç <terzibaba13@hotmail.com>

